

Third Story Project

in cooperation with

facebook.com/thirdstorychildrenbooks

သိမ်စတိရီပရောဂျက်မှ ထုတ်ဝေသည်။

တူတေသြားတစ်ခု

ဦးဦးသီဟ

ကာတွန်းသရပ်ဖော် - ဘဇ္ဇားကြည်

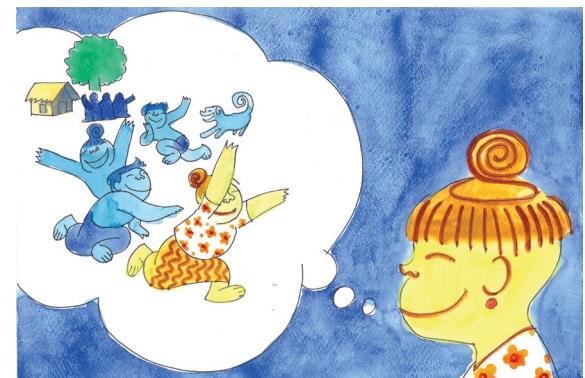
ISBN 978-99971-73-17-1

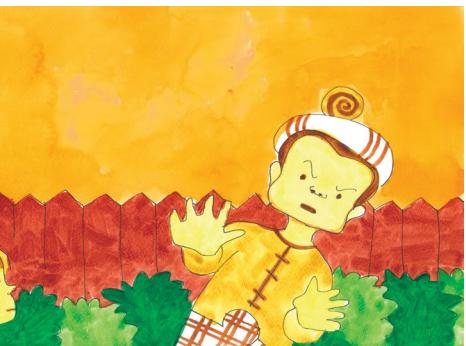
9 789997 173171 >

ကလေးတို့ ပြေဆိုရန် မေးခွန်းပျား

မူစူးအဖေ သူကြီးက ဘာဖြစ်လို့
မူစူးကို တြော်းရွာတွေကို
သွားမကစားခိုင်းတာလဲ။

သားတို့ သမီးတို့နဲ့ အသားအရောင်၊
လူမျိုးမတူတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ ရှိသလား။
သူတို့အကြောင်း ပြောပြပါ။

လူပြာ၊ လူစိမ်း၊
လူပန်းရောင် တွေနဲ့ မူစူးတို့
လူဝါတွေနဲ့ ဘာတွေမတူဘူးလဲ။
ဘာတွေတူလဲ။

အသားအရောင်မတူတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့
စာအတူတူလုပ်တာ၊
ကစားတာ လုပ်ဖူးလား။

တူတေလေး တစ်ခု

ပိုးပိုးသို့

ကာတွန်း သရုပ်ဖော် - ဘဇ္ဇားကြည်

မြန်မာပုံဖြောသူများအဖွဲ့နှင့် စေတနာရှင်လှောင်များ (ရန်ကုန်) တို့မှ ပူးပေါင်းထုတ်ဝေသည်။

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်အိပ္ပာဂျီနဲ့ (၀၁၇၉)

၀၉-၇၄၉၈၇၈၈၃၃

သမိဓတိရီပါရရာဂျက်တာပေတိက်

အမှတ် (၁၁/D)၊ ရွှေလမ်း (အလယ်)၊

ပုံစံတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ပုံနှိပ်

အေးလင်းရောင် ပုံနှိပ်တိုက် (မြို့-၀၁၅၂၂)

၀၉-၇၅၈၂၂၈၀၆

အမှတ် (၁၁/D)၊ ရွှေလမ်း (အလယ်)၊

(၂) ရပ်ကွက်၊ ပုံစံတော်မြို့နယ်၊

ရန်ကုန်။

တန်ဖိုး

၃၀၀၀ ကျပ်

တမျက်နှာ

၂၄ မျက်နှာ

တာအိုးအရွယ်အစား

အလျား ၁၉.၀၅ စင်တီ၊ အနဲ့ ၂၅.၄ စင်တီ

ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက တောင်တန်းကြီးတစ်ခုပေါ်မှာ
ရွာလေးရွာ ရှိသတဲ့။ ရွာတွေကတော့ လူဝါရွာ၊ လူပြာရွာ၊
လူစိမ်းရွာနဲ့ လူပန်းရောင်ရွာတို့ ဖြစ်ကြတယ်။

လူဝါရွာမှာ အသားအဝါရောင်နဲ့သူတွေ နေကြပြီးတော့
လူပြာရွာမှာ အသားအပြာရောင်နဲ့သူတွေ၊ လူစိမ်းရွာမှာ
အသားရောင်စိမ်းတဲ့သူတွေ၊ လူပန်းရောင်ရွာမှာ
အသားပန်းရောင်ရှိတဲ့သူတွေ နေကြတာပေါ့။

ရွှေအားလုံးဟာ တောင်တန်းတစ်ခုတည်းပေါ်မှာ
ရှိကြပေမယ့် အဲဒီရွှေတွေက လူတွေဟာ တစ်ရွာနဲ့တစ်ရွာ
ကူးလူးသွားလာမှ မရှိကြဘူးတဲ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့
သူတို့ဟာ အသားရောင် မတူကြလို့တဲ့။

အဲဒီထဲက လူဝါတိရဲ့ရွာမှာ ပူဇ္ဈိုးလို့ခေါ်တဲ့
အသာ:တိဝါနဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ရှိတယ်။
ပူဇ္ဈိုးက လူဝါရွာသူ့ကြီးရဲ့ သမီးလည်း ဖြစ်တယ်ကွယ်။

တစ်နေ့ကျတော့ ပူရူးက တောထဲမှာ ကစားနေရင်းနဲ့
လမ်းပျောက်သွားပြီး အိမ်မပြန်တတ်တော့ဘူးတဲ့။
အိမ်ပြန်တဲ့လမ်းကို ရှာရင်းရာရင်းနဲ့ ပူရူးကလူဖြာဆွာကို
ရောက်သွားတယ်တဲ့။ အဲဒီမှာ လူဖြာဆွာက အဖွားကြီး
တစ်ယောက်က တွေ့သွားပြီးတော့ “ကောင်မလေး
ငယ်ငယ်လေးပါလား၊ ဘယ်သွားမလိုလဲ” လို့ မေးတယ်။
ပူရူးက “သမီးက လူဝါဆွာကပါ၊ လမ်းပျောက်သွားလိုပါ”
လို့ ပြန်ဖြေသတဲ့။ အဲဒီမှာ အဖွားကြီးက ပူရူးကို
ထမင်းကျွေးပြီးတော့ အိမ်ပြန်တဲ့လမ်းကို ညွှန်လိုက်တယ်တဲ့။

“တိုရာက ဘွားဘွားတွေလိုပဲ လူပြာဘွားဘွားက
ချစ်ဖို့ကောင်းပါလား” လို့ တွေးမိသတဲ့။

လူပြာကလေးတွေကလည်း လူဝါကလေးတွေလိုပဲ ကစားကြတာ

ပျော်စရာကြီးလေး။ နောက်တစ်ပတ် ကစားတဲ့အချိန်ကြရင်

တြေားရွာတွေကိုလည်း သွားကြည့်ရမယ်လို့
ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

လူပြာတွေကို တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးတဲ့
ပူရးလေးဟာ သိပ်ကိုအဲခြုသွားတယ်။

ဒီတစ်ခေါက် ပူဇ္ဈားသွားကြည့်တာ
လူစိမ်းရွှာပါ။ ပူဇ္ဈားရဲ့အသား
အရောင်နဲ့လည်းမတူဘူး။ အကုန်လုံးက
စိမ်းနေကြတာပဲ။ အစိမ်းရောင်
ဦးလေးကြီးတစ်ယောက်က
“လူဝါမလေး ချုစ်စရာလေးပါလား။
ရေး . . . ဆန်မှန်းလေးတွေစား”
ဆိုပြီး လက်ဆောင်ပေးသတဲ့။
အစိမ်းရောင်ကလေးတွေနဲ့ ကစားရင်း
လူဝါရွာကို လာလည်ပါလို့ ဖိတ်ခဲ့တယ်။

နောက်တစ်ပတ်ကျတော့လည်း အဆွဲမက်တဲ့ပူရူးက
ပန်းရောင်ရွာကို သွားပြန်တယ်။ လူပန်းရောင်ရွာမှာ
ပန်းရောင်အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက် အပင်လေးတွေ
စိုက်နေတာကို ပူရူးကကူညီပေးလိုက်တယ်။
အဲဒီတော့ လူပန်းရောင်အဒေါ်ကြီးက ထမင်းတွေ၊ မှန်တွေ
ကျွေးပြီး “လိမ္မာတဲ့ လူဝါမလေး နောက်လည်း
လာလည်ပါဦး” လို့ ပြောသတဲ့။

လူဝါကလေးတွေဟာ ပူရူးပြောပြတဲ့ လူရောင်စုံကလေးတွေ
အကြောင်းကြားတဲ့အခါ သူတို့နဲ့သိပ်ကို ကစားချင်ကြတယ်။

“တို့ အသားအရောင်တွေဝါနေတာ
မရယ်ကြဘူးလား” လို့ မေးတော့ ပူရူးက
“မရယ်ပါဘူး။ ပူရူး အသားအဝါရောင်လေးကို
ချစ်ကြတယ်” လို့ သူငယ်ချင်းတွေကို
ပြန်ဖြေသတဲ့။

တစ်နေ့ကျတော့ ပူရူးရဲ့အဖေ လူဝါရာသူကြီးက ပူရူးကို
ခေါ်ပြီး စကားပြောသတဲ့။ “ဒီတောင်တန်းပေါ်မှာ
ရွာကြီး လေးရွာရှိတယ်၊ ဒါပေမဲ့ တြေားရွာတွေကို
သွားလို့မရဘူး” လို့ သတိပေးတယ်တဲ့။
ပူရူးက “ဘာဖြစ်လို့လဲ” လို့ ပြန်မေးသတဲ့။
လူဝါရာသူကြီးကလည်း “တို့တွေက မတူလို့ပေါ့” လို့
ပြန်ဖြေသတဲ့။

လူဝါသူကြီးက “တို့တွေက အသားရောင် မတူကြဘူးလေ” လို့
ပြောပြတယ်။ ပူရူးက ခဏစဉ်းစားပြီးတော့
သူအဖေ ရွာသူကြီးကို ပြန်ပြောပြတယ်တဲ့။
“သမီးက မတူတာတွေ တွေ့ခဲ့သလို တူတာတစ်ခုကိုလည်း
သတိထားမိတယ်” လို့ ပြောတော့ သူကြီးက
“ဘာတူတာလဲ” လို့ မေးတာပေါ့။

ပူရူးက သူသွားလည်ခဲ့တဲ့
ရွာတွေအကြောင်း
ပြောပြီးတော့
“အားလုံးက သူတစ်ပါးကို
ကူညီတတ်ကြတယ်။
ခင်တတ်ကြတယ်။
အဲဒါကြောင့် အားလုံးက
အသားရောင် မတူပေမဲ့
စိတ်သဘောထား
ကောင်းတာခြင်းတူတယ်”
လို့ ပြောတယ်တဲ့။

အဲဒီမှာ လူဝါသူကြီးက နားလည်သွားပြီး
လူပြောရွာ၊ လူစိမ်းရွာ၊ လူပန်းရောင်ရွာတွေက
သူကြီးတွေနဲ့တွေပြီးတော့ မူရူးပြောတာကိုပြောပြီး
တစ်ရွာနဲ့တစ်ရွာ ကူးလူးသွားလာဖို့ ပြောသတဲ့။

ကျိန်တဲ့ရွာသူကြီးတွေကလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ
သဘောတူတယ်တဲ့။ အဲဒီအခိုန်ကစပြီး
တောင်တန်းကြီးပေါ်က ရွာလေးရွာက လူတွေဟာ
တစ်ရွာနဲ့တစ်ရွာ ကူးလူးသွားလာပြီး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်
အတူယူဉ်တဲ့နေထိုင်ကြသတဲ့ကွယ်။

